

væsentlig Del af dette Arbejde var iøvrigt gjort i Forvejen. Allerede i nogen Tid havde hun i Stilhed gjort Forberedelser til dette nye Opbrud fra Hjemmet, som maaske skulde blive hendes sidste. Blandt andet havde hun omhyggeligt ordnet sine Venindebreve, indpakket og forseglet dem og skrevet Afsendernes Navne udenpaa, at intet skulde komme i urette Hænder, dersom hun ikke mere vendte tilbage. Nu gjorde hun det samme med Brevene fra Per. Og da hun skrev Navnet Sidenius udenpaa Pakken, kom hun trods sin triste Stemning til at smile. Saa skulde hun altsaa dog forskaanes for at bære dette barbariske Navn!

Kort før Middag blev hun kaldt ned til Faderen, der ventede hende for lukkede Døre inde i Biblioteksværelset. Han kyssede hende tavs paa Panden og gav sig straks til at tale om hendes Pengesager. Per omtalte han ikke med et Ord.

„Hvormeget er det, du mener at faa Brug for?“ spurgte han og tog sin Notitsbog frem.

Jakobe nævnte en Sum, der ikke var saa lidt mindre end den, hun havde talt om til Moderen. Hun havde ikke Mod til paany at udsætte sig for Spørgsmaal om Rejsens Varighed.

Faderen sagde ingenting og indførte Summen, idet han dog af sig selv fordoblede den.

„Jeg skal bringe dig et Kreditiv imorgen.“

Ved Middagsbordet gjorde Jakobe sig Umage for at være livlig, og i Grunden var hun ogsaa gladere og frimodigere nu, end hun havde været det længe. Den kvalmende Taage, som Uvisheden havde lagt om hendes Bevidsthed, var i Færd med at svinde. Havde hun blot kunnet frigøre sig for Forestillingen om, at hun rejste Døden imøde, vilde hun have følt sig næsten lykkelig.

Men Dødsanelserne havde nu engang bemægtiget sig hendes Fantasi. Som en hidsende Feber jog de hende hvert Øjeblik Kuldegysninger gennem Sjælen. Derfor var det ogsaa, hun ikke vilde betro sig til sin Moder. Hun vilde ikke, at ogsaa denne skulde ængstes; og det var hendes Haab, at hun ved sin Livlighed skulde kunne betage hende enhver Mistanke.

Baade Faderen og Moderen lod da ogsaa temmelige rolige. Derimod var Ivan aldeles sønderknust. Han, der ellers talte om tyve Ting mellem hver Mundfuld, sagde under hele Maaltidet ikke et Ord.